

Door een geweldige 1e partij tussen Eddy Verhoeven en Bart v.d. Wijgert (remise in 15 beurten) werden de verwachtingen nog hoger, echter, niemand kon deze prestatie evenaren laat staan verbeteren. Niet dat het aan het door de Peel beschikbaar gestelde materiaal lag, uitbater en wedstrijdleader Michel van Kessel had er alles aan gedaan om optimale condities te leveren, zoals ook de lunchmaaltijden, al zal een enkeling de muziek te hard hebben gevonden.

Na 3 wedstrijden leek 't al duidelijk wie de finale zouden spelen, Emiel Lardenoye en Fred Schonenberg hadden alle 3 nog gewonnen, maar bij Fred kwam daarna zand in de motor, wat Eddy, Bart en Rene de kans gaf om aansluiting te vinden. Emiel liet op zaterdag maar 2 punten liggen tegen Rene, maar de laatste van die dag won hij.

Met nog 2 wedstrijden op zondag te gaan waren er theoretisch nog 3 spelers die speelden om de titel: Emiel, Eddy en Bart. Bart deed wat hij moest doen, 2 keer winst, dit was echter niet genoeg want Emiel deed hetzelfde en werd daardoor overtuigend kampioen. Hij gaat zich over 4 weken meten met andere gewestelijk kampioenen in Maasdam.